

Láska přepracovaného makléře

O. Henry

Toto dílo je zveřejněno k volnému užívání pod licencí CC0. Všechna práva vyhlazena.

Další svobodná díla najdete na www.liberary.cz

Autor: O. Henry

Překlad: Martin Doucha

Tajemník Pitcher na svou obvykle kamennou tvář vpustil lehký výraz zvědavosti a překvapení. Bylo půl desáté a jeho zaměstnavatel, burzovní makléř Harvey Maxwell, právě svižně vstoupil do kanceláře v doprovodu své mladé stenografky. Maxwell s rázným „Dobré ráno, Pitchere“ pádlil ke svému stolu, jako by se ho chystal přeskočit, a pak se vrhl do obrovské haldy dopisů a telegramů, které tam na něj čekaly.

Ta mladá dáma pracovala pro Maxwella jako stenografka po celý poslední rok. Její druh krásy byl pro stenografky rozhodně netypický. Nepokoušela se o okázale svůdnou rafinovanost. Nenosila žádné řetízky, náramky ani medailony. Nepůsobila dojmem, jako by právě chtěla přijmout pozvání na oběd. Šaty měla šedé a prosté, ale její postavu zahalovaly slušivě a způsobilně. Na svém úhledném turbanovém kloboučku měla zlatozelené papouščí křídlo. Ono ráno lehce a plaše zářila. Oči se jí pohádkově třpytily, ve tváři měla pravý ruměnek a lehce zasněný blažený výraz.

Stále trochu zvědavému Pitcherovi neuniklo, že se dnes ráno chovala poněkud jinak. Místo aby šla přímo do vedlejší místnosti ke svému stolu, trochu nerozhodně otálela v přední kanceláři. Pak přešla k Maxwellovu stolu, dost blízko, aby si všiml její přítomnosti.

Za stolem již neseděl člověk, ale stroj, zaneprázdněný newyorský makléř, kterým hýbaly našponované pružiny a vrčící kolečka.

„No – co je? Děje se něco?“ zeptal se rázně Maxwell. Pootvírané dopisy ležely na jeho přecpaném stole jako závěj divadelního sněhu. Jeho pronikavé šedé oči, odměřené a chladné, se na ni netrpělivě upřely.

„Nic,“ odpověděla stenografka a s lehkým úsměvem se vzdálila.

„Pane Pitchere,“ řekla tajemníkovi, „neříkal včera pan Maxwell něco o angažování jiné stenografky?“

„Říkal,“ odpověděl Pitcher. „Řekl mi, abych sehnal novou. Včera odpoledne jsem informoval agenturu, aby nám dnes ráno poslali pár vzorků. Už je 9:45, ale zatím se tu neukázala ani jediná sukně nebo kousek ananasové žvýkačky.“

„Budu tedy pracovat jako obvykle,“ řekla ta mladá dáma, „dokud na moje místo nepřijde někdo jiný.“ A šla okamžitě ke svému stolu a pověsila černý turbanový klobouček se zlatozeleným papouščím křídlem na obvyklé místo.

Komu se nikdy nepoštěstilo sledovat manhattanského burzovního makléře během největšího obchodního shonu, ten má vážné nedostatky pro studium antropologie. Jistý básník pěl o „nacpané hodině famózního života.“ Maklé-

řova hodina je nejen nacpaná, ale minuty a vteřiny se drží všech madel a tlačí se i na přední a zadní plošně.

A dnes měl Harvey Maxwell rušný den. Burzovní telegraf začal škubavě odvíjet kotouč pásky, stolní telefon měl chronický záchvat zvonění. Do kanceláře se mu začali hrnout lidé a pokřikovat na něj přes zábradlí, přátelsky, ostře, vztekale, vzrušeně. Poslíčkové se vzkazy a telegramy běhali sem a tam. Personál v kanceláři poskakoval jako námořníci uprostřed bouře. Dokonce i Pitcherův obličej začal připomínat živou hmotu.

Na Burze řádily hurikány, sesuvy půdy, vánice, ledovce a sopky a do kanceláří makléřů se tyto živelné pohromy přenášely v miniaturním měřítku. Maxwell odstrčil židli až ke zdi a začal provádět obchodní transakce ve stylu baletního tanečníka. Poskakoval od telegrafu k telefonu a od stolu ke dveřím s nacvičenou obratností harlekýna.

Během toho narůstajícího významného shonu si makléř náhle povšiml vysoko vyčesané ofiny zlatých vlasů pod rozhoupanou pokrývkou ze sametu a pštrosích per, honosných šatů z umělé tulení kůže a šňůry korálů velkých jako vlašské ořechy zakončené až u podlahy stříbrným srdcem. Pod těmito módními prvky se nacházela vyrovnaná mladá dáma; a Pitcher měl za úkol se jí ujmout.

„Dáma ze Stenografické agentury se přišla ucházet o místo,“ řekl Pitcher.

Maxwell se napůl otočil s rukama plnými papírů a telegrafní pásky.

„Jaké místo?“ zeptal se zamračeně.

„Místo stenografky,“ řekl Pitcher. „Včera jste mi řekl, ať jim zavolám, aby nám sem ráno jednu poslali.“

„Vy jste se snad zbláznil, Pitchere,“ řekl Maxwell. „Proč bych Vám vůbec dával takový pokyn? Se slečnou Leslie jsem naprosto spokojený po celý rok, co u nás pracuje. Dokud u nás bude chtít zůstat, je to místo její. Madam, žádné volné místo teď nemáme. Zrušte tu objednávku u agentury, Pitchere, a už mi je sem nepouštějte.“

Stříbrné srdce uraženě opustilo kancelář a cestou vráželo do okolního nábytku, jak se divoce houpalo na všechny strany. Pitcher si neodpustil poznámku účetnímu, že „starouš“ je každým dnem roztržitější a zapomnětlivější.

Obchodní tempo a shon se ještě zrychlily a přiosměly. V burzovní hale právě cupovali půl tuctu akcií, ve kterých měli Maxwellovi klienti značné investice. Příkazy k nákupu a prodeji létaly bleskurychle sem a tam. I část jeho vlastních akcií byla v ohrožení a on pracoval jako nějaký silný přesný stroj – našponovaný až na doraz, rozjetý na plné obrátky, precizní, bez jedi-

ného zaváhání, vždy připravený pohotově vydat správný příkaz, rozhodnutí nebo úkon jako hodinový stroj. Akcie a dluhopisy, půjčky a hypotéky, opce a komodity – tady byl svět financí, a nebylo tu místo pro svět lidí nebo přírody.

Když se přiblížila polední přestávka, vřava se trochu utišila.

Maxwell stál u svého stolu s rukama plnými telegramů a záznamů, za pravým uchem měl plnicí pero a vlasy mu padaly do čela v rozčuchaných kadeřích. Měl otevřené okno, neb milované Jaro pustilo do světa trochu tepla.

A oknem přivanula toulavá – možná zatoulaná – vůně – jemná sladká vůně šeříku, která onoho makléře na okamžik zcela ochromila. Neb tato vůně patřila slečně Leslie; byla nezaměnitelně její.

Ta vůně mu ji živě připomněla, téměř ji před ním zhmotnila. Svět financí se najednou scvrkl na zrnko písku. A ona byla hned ve vedlejší místnosti – jen dvacet kroků daleko.

„U všech d'asů, udělám to teď,“ řekl Maxwell polohlasem. „Požádám ji hned teď. Proč jsem to vlastně neudělal už dávno.“

Rozběhl se do vnitřní kanceláře rychlostí, jako by se snažil vypořádat kontreminu, a vrhl se ke stenografčině stolu.

Pohlédla na něj s úsměvem. Tváře jí zalil lehký ruměnec a její pohled byl milý a upřímný. Maxwell se loktem opřel o její stůl. V obou rukou pořád svíral šustící papíry a pero měl za uchem.

„Slečno Leslie,“ začal kvapně. „Mohu Vám věnovat jen okamžik. Během toho okamžiku chci něco říct. Stanete se mou ženou? Neměl jsem čas dvořit se Vám obvyklým způsobem, ale opravdu Vás miluji. Mluvte rychle, prosím – Union Pacific právě na burze dostává co proto.“

„Ale co to povídáš?“ vyhrkla ta mladá dáma. Vstala od stolu a zůstala na něj nevěřícně zírat.

„Nechápete?“ řekl netrpělivě Maxwell. „Chci se s Vámi oženit. Miluji Vás, slečno Leslie. Chtěl jsem Vám to říct a našel jsem si chvilku, když ten shon trochu polevil. Teď mě volají k telefonu. Řekněte jim, ať chvilku počkají, Pitchere. Tak co, slečno Leslie?“

Stenografka se na okamžik chovala velmi podivně. Nejdříve zkoprněla úžasem; pak se jí do udivených očí vedraly slzy; a pak se skrz ně zářivě usmála a jednou rukou makléře něžně objala kolem krku.

„Už chápu,“ řekla tiše. „Samá práce ti na chvíli všechno vyhnala z hlavy. Na okamžik jsem se vyděsila. Cožpak si nepamatuješ, Harvey? Včera večer v 8 hodin jsme se vzali v Kostelíku za rohem.“

Poznámky k překladu

Nepokoušela se o okázale svůdnou rafinovanost.

She forewent the pomp of the alluring pompadour.

V originále je nepřeložitelná slovní hříčka na účes zvaný pompadour¹.

V dámské verzi je to ten složitý ozdobný účes načesaný do výšky oblíbený především v 18. a 19. století. Pánskou verzi proslavil hlavně Elvis Presley.

zatím se tu neukázala ani jediná sukně nebo kousek ananasové žvýkačky.

not a single picture hat or piece of pineapple chewing gum has showed up yet.

V originále sousloví „picture hat“² není sukně, ale elegantní dámský klobouk se širokou krempou, často bohatě zdobený.

Jistý básník pěl o „nacpané hodině famózního života.“

The poet sings of the “crowded hour of glorious life.”

Tím básníkem byl Thomas Osbert Mordaunt³.

Dokonce i Pitcherův obličej začal připomínat živou hmotu.

Even Pitcher’s face relaxed into something resembling animation.

V originále se doslova říká „Dokonce i Pitcherův obličej se uvolnil do něčeho podobného životu.“

rychlostí, jako by se snažil vypořádat kontreminu

with the haste of a short trying to cover.

„Kontremina“ je zastaralý výraz pro tzv. krátký prodej⁴, kdy makléř prodává vypůjčené akcie s očekáváním poklesu jejich ceny. Po čase pak tyto akcie opět nakoupí a vrátí, čímž celou transakci vypořádá. A pokud sázka na pokles ceny nevyjde, bude si s vypořádáním muset pospíšet.

v Kostelíku za rohem.

in the Little Church Around the Corner.

V češtině to tak sice nevypadá, ale „Kostelík za rohem“ je víceslovný název. V angličtině začínají velkým písmenem všechna slova názvu kromě předložek a členů, takže tam je to jasné.

¹ [https://en.wikipedia.org/wiki/Pompadour_\(hairstyle\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Pompadour_(hairstyle))

² https://en.wikipedia.org/wiki/Picture_hat

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Thomas_Osbert_Mordaunt

⁴ https://cs.wikipedia.org/wiki/Krátký_prodej

Poděkování

Tento překlad podpořili: *Ella*.

O. Henry

Láska přepracovaného makléře

Z anglického originálu The Romance of a Busy Broker

vydaného serverem LibRARY.cz v roce 2016

přeložil Martin Doucha

První vydání, Chomutov 2016

Vydavatel: LibRARY.cz – Martin Doucha

Kukaňova 19, Chomutov